

fortsat er den danske politik, at man ikke direkte er repræsenteret i området.

Samtidig må vi sige, at Sanktionskomiteen, der findes i New York, udmærket kan afhjælpe de ting, som danske virksomheder er interesseret i at opnå i forhold til eventuel samhandel inden for olie for mad-princippet i Irak.

Vi kan godt få øje på, hvor Danmark inden for olie for mad-princippet udmærket kan sælge varer, komme af med varer derovre. Vi kunne bare godt ønske os, at Saddam Hussein var mere villig til at få sat fart i de projekter, for som det ser ud nu, er der et meget, meget stort overskud, der er mange, mange penge, som er sat ind for olien, men der er ikke så mange penge givet ud til mad til den civilbefolkning, der lider.

Ansvarer for, at det her kommer på plads, ligger i sidste ende hos Saddam Hussein. Hvis han ville, kunne han også gøre noget ved det, men han vil ikke. Han vil være en diktator og en aggressor. Det skal vi ikke medvirke til her fra Folketingets side, så derfor må vi afvise Enhedslistens og SF's ønsker til debatten og støtte regeringens forslag til vedtagelse.

Arne Melchior (CD):

Uanset dyb og væsentlig uenighed fra CD's side over for en række politiske spørgsmål, når det gælder SF's opfattelse, så plejer jeg altid at huske at understrege, at vi har respekt for talsmænd for SF og for kollegaerne i SF for deres flid og deres intelligens og mange andre gode ting, men indimellem overrasker de altså ved at være mere naive, end politiet burde tillade.

De rejser en forespørgsel – som bekendt kan der spørges om mere, end nok så mange vise kan svare på, men det er da altid dejligt at diskutere et vigtigt emne – og så forlanger de svar fra andre på, hvordan problemet kan løses, men selv giver de ikke noget, ikke engang et forsøg på svar, ikke andet end at målrette sanktionerne bedre.

Ja, selv udenrigsministeren, som gav et fortrinligt svar på forespørgslen, som CD for 99 pct.s vedkommende føler sig dækket ind af, og som jeg derfor siger tak for, flirtede i sin tale noget med at justere sanktionerne. Det skulle bl.a. ske ved en revision af varelisten og ved at skaffe en hasteprocedure.

Men der findes jo, som sagt af så mange og også af udenrigsministeren, 40 mia. kr. på kontoen. Og hvis der stod 80 mia. kr. eller 180 mia. kr., så var det jo ikke bedre for nogen person i Irak. Jo, for ledelsen, men ikke for andre. Vi kan ikke

afskaffe korrupsionen i Irak, og det kan SF heller ikke.

SF kommer i virkeligheden ikke med noget som helst svar. Og jeg vil anklage dem meget alvorligt, for de må jo ligge inde med nogle svar. Ring dog jeres ideer, når I ikke kan få ørenlyd her i forsamlingen, som hr. Per Stig Møller så rigtigt påpegede, til hr. Stoltenberg, som jo da kan forstå ting, som selv vi andre dødelige ikke kan forstå. Hvorfor holder I dem hemmelige for ham, når I har gode ideer, der kan redde menneskeliv, der kan redde folk fra sult og nød og sygdom? Hvorfor ligger I pas med det, indtil det kommer på dagsordenen herinde?

Man skulle tro, I var historieløse. Det er et dilemma, som verden altid har stået overfor. Når en befolkning kommer i kløerne på en gal diktator, så er der kun to muligheder for at slippe af med vedkommende: enten er der nogle i det pågældende lands egen befolkning, der skaffer ham af vejen, eller også må omverdenen skaffe ham af vejen. Og det sker altså ikke ved lokketoner eller lokkemidler.

Og når jeg siger historieløse, så er det, fordi det ser ud til, at de herrer og damer fra SF formentlig har glemt Anden Verdenskrig. Da bombede de allierede tillige på vore vegne Tyskland sønder og sammen.

Jeg hørte kort efter 1945 hædersmanden, humanisten og modstandsmanden Harald Sandbæk holde foredrag om dette dilemma. Disse bomber var altså ikke målrettet mod Hitler, Goebbels og Göring alene. De ramte hele den tyske befolkning, mænd og kvinder, nyfødte og oldinge, masser af uskyldige, masser af kærlige, humanistiske mennesker, retfærdige mennesker. Det var dilemmaet. Og hvorfor gjorde man det? Fordi alternativet var så meget værre. Fordi der ikke fandtes et andet brugbart alternativ. Og det er det samme, der er situationen her.

Jeg har her en beretning fra den tyske efterretningstjenestes rapport om, at man i øjeblikket i Irak, altså af Saddam Hussein, er ved at udvikle kortdistanceraketter, og inden år 2005 vil de formentlig være i besiddelse af mellemdistanceraketter med en rækkevidde på 3.000 km, som vil gøre det muligt for Irak at ramme mål i Europa.

Jeg vil da ikke nægte, at den eneste løsning en dag bliver at ryge Saddam Hussein ud af hulen med magt. Hvis ikke Iraks befolkning selv magter det, så må vi andre gøre det, som vi og vore allierede gjorde under Anden Verdenskrig med hr. Hitler. Man kan roligt sætte lighedstegn mellem dem.